

στάσεώς της. Ἐλεγε ὅτι ὑπέφερε πολὺ, καὶ κατὰ στιγμήας στυγαγμὸς βαθύτατος ἐξήρχετο ἐκ τοῦ στήθους της. Εἰς τινὰ στιγμήν εἶπεν. « Ὁ Σωτὴρ μου, ἰδοὺ τὸ ἥμισυ τῆς ἀγωνίας μου ἐκπνεύσαν. » — Ἐστὺρα τὸ ὥρολόγιόν μου, τὸ μόνον, ὅπερ ὑπῆρχεν ἐν τῇ οἰκίᾳ, καὶ ἀκριβῶς δύο εἶχον παρέλθαι ὥραι, ἀφ' οὗ ἡ ἐκστατικὴ εἶχεν ἐκταθῇ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους. Πολλάκις ἡ θέλησα νὰ μεταβάλω τὴν θέσιν τῶν χειρῶν της, ἀλλ' αἰετοῦσε τὰς εὐρον ἐχούσας σκληρότητα πτώματος. » Διαμείνας μέχρι τέλους, παυρέρθη κατὰ τὴν ἐπάουδον αὐτῆς εἰς τὴν φυσικὴν ζωὴν. Ὀλίγαι σιωπῆς καὶ ἀναπαύσεως στιγμαὶ εἶχον διέλθει, καὶ παρεστάθη αὐθις ἡ εἰκουσθεὴς νεάνις, χαρίεσσα, εὐθυμος, ἐν πλήρει ἐντελῶς ὑγείᾳ, μὴ δεικνύουσα οὐδὲν σημεῖον προστάτου ἐκστασεως. Τὴν πρῶταν δὲ τῆς ἐπαύριον ἠθέλησα ἐπίσης νὰ τὴν ἰδῶ. ἀλλ' ἦτο ἐπίσης καὶ τότε ζωηροτάτη, φαιδρотаίτη, μὴ ὁμιλοῦσα ἀπολύτως εἰμὴ περὶ τῶν γυναικῶν, ποτὶς δὲ περὶ τῶν οὐρανίων.

Τρεῖς ὑποθέσεις νομίζω δύναται τις, νὰ φαντασθῇ καθ' ἑαυτὸν περὶ τούτου, μίαν κομωδίαν, ἓν θαῦμα, ἡ μίαν ἀσθένειαν. Μεταξὺ αὐτῶν ἡ πρώτη εἶναι καθ' ὅλα ἀνυπόστατος. Τὸ νέον ἐκεῖνο πρόσωπον, ἀδύνατον ἦτο νὰ προσποιῆται ὅτι ἐφαίνετο ἀσθενανόμενον, οὔτε νὰ καιορῶν, ὅτι ἐξετέλει. Γεννῶς πάντες συμφωνοῦσι κατὰ τοῦτο.

Ἐπίσης δὲν δύναται τις νὰ παραδεχθῇ τὴν θείαν παρέμβασιν, εἰμὴ ὅταν αὕτη καθ' ὅλα δικαιολογῇται· ἐνταῦθα δὲ εἶναι ὁλῶς ἀκατανόητος ἡ Ῥοζίνα αἰετοῦσε εἶχε κοινοτάτην τὴν εὐλάβειαν καὶ ἀπὸ τῶν ἐκστασιῶν της· ἡ εὐλάβειά της αὕτη δὲν εἶχε ποσῶς, ὡς βεβαιοῦσι, αὐξήσει. Μᾶς μένει ἡ ἐξήγησις, τὴν ὁποίαν δίδουσιν οἱ ἱατροί, δηλ. ὅτι εἶναι ἀσθένεια. Δυνάμεθα δὲ νομίζω νὰ ποραδεθῶμεν τὴν ἰδίαν ταύτην· ἀλλὰ ὑπάρχει καί τι, ὅπερ οὔτε ἡδυνήθησαν, οὔτε θέλουσι δυνηθῇ νὰ ἐξηγήσιν διανοητικῶς οἱ ἱατροί δηλ. τὰς προρρήσεις τῆς νέας Ὁρθότης. Αὕτη ἀναγγέλλει προηγουμένως τὰς ἐκστασεις της, καὶ κατὰ πόσον αὕτη θέλουσι διαρκέσει, ἀπὸ 8 μέχρις 120 ὥρων· προλέγει δὲ καὶ τὴν στιγμήν, καθ' ἣν θέλει ἀναστῇ, ὡς νομίζει, ἐπὶ τοῦ σταυροῦ, τὰς στιγμὰς τῆς διακοπῆς (ἐν τέταρτον μετὰ 30 ὥρας) κτλ. καὶ ὅλα ταῦτα ἀκριβῶς πραγματοποιοῦνται. Μᾶλλον ἤθελέ τις προσπαθῆσαι νὰ εὕρῃ ἰατρικῶς ἐξήγησιν διὰ μέγαλον, ἀλλὰ κενῶν λόγων. Ἄς βεβαιωθῇ ὅτι δὲν θέλει ἐπιτύχει.

(Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ)

Ἰωαν. Κ. Γ.

ΕΥΓΡΑΠΕΛΟΣ ΣΠΟΥΔΑΙΟΛΟΓΙΑ.

Εἰς δημοσίαν τινὰ καὶ πλήρη συνεδρίαν τῶν ζῶων (κατὰ τὴν μαρτυρίαν ἀρχαίου τινός ἀνεκδότου χειρογράφου) ἐτέθη ὡς ζήτημα « ἐάν ὅσα ὁ ἄνθρωπος περιγράφει τὸν ἑαυτὸν του φυσικῶς καὶ ἠθικῶς ἦταν ἀληθὴ καὶ ἀμερολήπτως γεγραμμένα » Πολ-

λοὶ ῥήτορες ἔλαβον τὸν λόγον, καὶ ἐκ τούτων πάντων ὁ ὄνος ὡς μεγαλοφωνότατος διεσχυρίσθη, ὅτι εἰς τὰς μετὰ τοῦ ἀνθρώπου σχέσεις του, ἀνεκάλυψε πολὺς ἀντιφάσεις οὐσιώδεις μεταξὺ τῶν πράξεων καὶ τοῦ κειμένου τῶν κολακευτικῶν περὶ τοῦ ζῶου τούτου διατριβῶν. Ἡ σύγκρισις ἀπέβαινεν ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμήν μεγαλητέρα πρὸς λύσιν τοῦ ζητήματος, ὅτε ἡ καμπόνηρος ἀλώπηξ ἀναβάστα τὸ δῆμα ἔλεξε τάδε.

Συνάδελφοι.

Ἀντὶ νὰ πονοκεφαλῶμεν πρὸς λύσιν ζητήματος τοῦτουτον σπουδαίον, προτείνω νὰ διομασθῇ ὁ νοημωέστερος ἐξ ἡμῶν ὡς εἰσηγητῆς, καὶ ἀφ' οὗ ἐξετάσῃ σπουδαστῇ, καὶ μελετήσῃ τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ζῶον « τὸν ἄνθρωπον » καθ' ὡς αὐτὸς ἐξετάζει, σπουδάζει, καὶ μελετᾷ ὅλα τὰ ἐντιμα καὶ ἀξιοτίμα μέλη τῆς παρούσης ὁμηγύρεως, νὰ μᾶς ἀναφέρῃ τὸ ἀποτεῖσμα τῶν ἐρευνῶν του.

Ἄν καὶ ἡ σύντομος αὕτη δημογορία ἡδύνατο νὰ ἀνάψῃ πυρκαϊὰν ἀβαστον ἐντὸς τῆς συνεδριάσεως, διότι ἡ λέξις *ρηγομωέστερος* ἡρέθιζε τὴν φιλοτιμίαν πάντων, ἀλλ' ὁμως, ἕκαστον τῶν μελῶν καταπατήσαν διὰ τὴν ἀγάπην τῆς πατρίδος (ἦτο συμμῆτις καὶ εἰς τὰ ζῶα τότε ἡ ἀγάπη τῆς Πατρίδος) πάντα περιριλατίζαν ὠνόμαζε τὸν πύθιον Εἰσηγητὴν, τόντον διὰ τὴν συγγένειαν τοῦ ὀργανισμοῦ, τὴν ὁποίαν ἔχει συγγενόμενος πρὸς τὸν ἄνθρωπον, ὅσον καὶ διτινας ἄλλας πονηρίας, διὰ τῶν ὁποίων ἡδύνατο νὰ βεθύνῃ εἰς τὸ ζήτημα καὶ διευκολύνῃ τὴν λύσιν του.

Μετὰ παρέλευσιν λοιπὸν ἀρκετοῦ καιροῦ, ὁ πύθιον, ἐν δημοσίᾳ πάλιν συνεδριάσει τῶν ζῶων, ἀναβάς ἐπὶ τινος συκῆς χρησιμευούσης ὡς βήματος, ἀνέγνωσε τὸ ἀκόλουθον ὑπόμνημα.

ΦΥΣΙΚΗ ΚΑΙ ΗΘΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ, ΗΤΟΙ ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΑΛΗΘΕΣ ΚΑΙ ΑΜΕΡΟΛΗΠΤΟΝ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΖΩΟΥ ΤΟΥΤΟΥ.

Συνάδελφοι.

Ὁ ἄνθρωπος εἶναι ζῶον λευκὸν καὶ μέλαν, κόκκινον καὶ κίτρινον, ἐφ' ὅλης τῆς ἐπιφανείας τῆς σφαίρας διεσπαρμένον, ζῶον σχεδὸν πανταχοῦ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, ἐκφράζον τὰς ἰδέας του διὰ τοῦ λόγου, καὶ μεταχειριζόμενος συχνάκις τὸν λόγον διὰ νὰ μὴ ληστίποτε, ἢ νὰ διαφθείρῃ τὴν ἀλήθειαν. Μεταχειρίζεται τὸ μέσον τοῦτο τῆς διεδηλώσεως διὰ νὰ ἐκφράσῃ πάλαι καλὰ, ἢ νὰ εἴπῃ κακὰ πράγματα, διὰ νὰ δώσῃ ὠφελίμους συμβουλὰς καὶ σοφὰ μαθήματα, καὶ διὰ ἀπαγγεῖλῃ λόγους ἀκαδημιακοῦς, συνταγματικοῦς, οικονομικοῦς, ἢ δημογεγενητικοῦς. Τινὲς τῶν ἀνθρώπων πληρόνται διὰ νὰ ὁμιλῶσι, καὶ τινες πάλιν πληρόνται διὰ νὰ σιωπῶσιν. Ὅσάκις ὁμιλοῦσιν, οἱ μὲν κινεῦσι τὸν γέλωτα, οἱ δὲ, κινεῦσι τὸν θρήνον· ἐνταῦθα δὲ θέτουσιν ὑπὸ κράτην τοῦς λαλοῦντας, ἢ φυλάττουσι τοὺς μὴ θέλοντας νὰ λαλήσωσιν. Ὑπάρχουσι